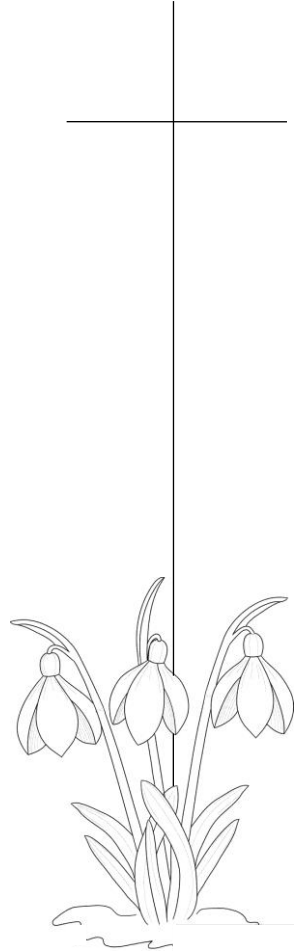

Op weg naar Pasen 2019

*een
nieuw
begin*

Stille Zaterdag

Gereformeerde Kerk 'De Hoeksteen' te Numansdorp
zaterdag 20 april **Aanvang 22.00 u.**

De drie dagen van Pasen

Stille Zaterdag

Op deze laatste dag van de drie heilige dagen
lijkt er weinig over van alle voorspellingen;
in onze hopeloosheid troosten wij elkaar
door het in herinnering brengen
van verhalen uit de Bijbel

Na Goede Vrijdag.
hebben we geen woorden meer
zien we de toekomst niet meer zitten -
een doodse stilte omringt ons
we dragen de dood mee in ons hart

Waarom is deze nacht zo anders?
Wat rest er nog?

Gods trouw
aan mensen?
Zijn liefde
voor de wereld?

Is er ergens nog een kans
op een nieuw begin?
Een licht in de duisternis?

In deze beklemmende stilte komen we samen –
zwijgen – wachten – en waken
in het duister,

PAASWAKE

Aanhef:

Dit is de nacht
van het gedenken.
Dit is de nacht waarin
wij elkaar verhalen van God vertellen
Hoe God ons telkens heeft willen bevrijden
en ons weer tot leven bracht.

Gebed:

Goede God,
Deze avond,
op de grens van licht en donker,
leven en dood,
komen we tot U.
We leggen voor u neer
het licht en het donker in ons eigen leven,
onze zorgen en ons verlangen naar vreugde
en we bidden u:
ontferm U over ons.

Deze avond luisteren we naar verhalen
en spreken we woorden van geloof.
We bidden U:
open onze oren en ons hart,
dat we volstromen met uw kracht.

Deze avond bidden wij u:
wees hier aanwezig,
in het licht.

Gemeente: AMEN

RONDON HET WOORD

Stem: Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Voorganger: Dit is de nacht waarin wij gedenken:
Toen alles een woeste wildernis was
heeft Hij zijn licht doen opgaan
en de aarde tevoorschijn geroepen
als een woonland voor mensen.

Daarom lezen we uit het boek Genesis:

In het begin schiep God de hemel en de aarde. De aarde was nog woest en doods, en duisternis lag over de oervloed, maar Gods geest zweefde over het water.

God zei: 'Er moet licht komen,' en er was licht. God zag dat het licht goed was, en hij scheidde het licht van de duisternis; het licht noemde hij dag, de duisternis noemde hij nacht. Het werd avond en het werd morgen. De eerste dag.

God zei: 'Er moeten lichten aan het hemelgewelf komen om de dag te scheiden van de nacht. Ze moeten de seizoenen aangeven en de dagen en de jaren, en ze moeten dienen als lampen aan het hemelgewelf, om licht te geven op de aarde.' En zo gebeurde het. God maakte de twee grote lichten, het grootste om over de dag te heersen, het kleinere om over de nacht te heersen, en ook de sterren. Hij plaatste ze aan het hemelgewelf om licht te geven op de aarde, om te heersen over de dag en de nacht en om het licht te scheiden van de duisternis. En God zag dat het goed was. Het werd avond en het werd morgen. De vierde dag.

God zei: 'Laten wij mensen maken die ons evenbeeld zijn, die op ons lijken; zij moeten heerschappij voeren over de vissen van de zee en de vogels van de hemel, over het vee, over de hele aarde en over alles wat daarop rondkruipt.' God schiep de mens als zijn evenbeeld, als evenbeeld van God schiep hij hem, mannelijk en vrouwelijk schiep hij de mensen. Hij zegende hen en zei tegen hen: 'Wees vruchtbaar en word talrijk, bevolk de aarde en breng haar onder je gezag: heers over de vissen van de zee, over de vogels van de hemel en over alle dieren die op de aarde rondkruipen.' Ook zei God: 'Hierbij geef ik jullie alle zaaddragende planten en alle vruchtbomen op de aarde; dat zal jullie voedsel zijn. Aan de dieren die in het wild leven, aan de vogels van de hemel en aan de levende

wezens die op de aarde rondkruipen, geef ik de groene planten tot voedsel.' En zo gebeurde het. God keek naar alles wat hij had gemaakt en zag dat het zeer goed was. Het werd avond en het werd morgen. De zesde dag.

Zo werden de hemel en de aarde in al hun rijkdom voltooid. Op de zevende dag had God zijn werk voltooid, op die dag rustte hij van het werk dat hij gedaan had. God zegende de zevende dag en verklaarde die heilig, want op die dag rustte hij van heel zijn scheppingswerk. *(Genesis 1:1-5; 1:14-19; 1:26 – 2:3)*

Zingen: Lied 987 in voor- en samenzang

Solo: Bron van het zijnde, groot zijt gij;
eeuwig oneindig, en zo nabij.

Solo: In het begin was er duister,
over de wateren waakte uw Geest;
toen klonk uw stem: "Er zij licht!" -
nooit is de nacht meer blijvend geweest.

Allen *refrein:*

Bron van het zijn - de, groot zijt gij:
eeu - wig on - ein - dig, en zo na - bij.

Solo: Gij hebt de hemel geschapen:
veilige koepel boven ons hoofd,
opdat wij vrij mogen leven
hier in het land dat Gij hebt beloofd.

Allen *refrein:* **Bron van het zijnde, groot zijt gij: eeuwig oneindig, en zo nabij.**

Solo: Water verzameld tot zeeën;
aarde, niet langer bedreigd door de vloed,
kon nu haar vruchten gaan geven:
bomen en bloemen, - zie het was goed.

Allen refrein:

Bron van het zijnde, groot zijt gij:
eeuwig oneindig, en zo nabij.

Solo: Zon om de dagen te voeden,
maan om te hoeden over de nacht,
sterren om ons te doen weten
wanneer de lente mag worden verwacht.

**Allen refrein: Bron van het zijnde, groot zijt gij:
eeuwig oneindig, en zo nabij.**

Solo: Zee, waar het wemelt van leven:
grote gedochten en klein gekrioel;
hemel vol vogels, - gezegend:
heel hun uitbundig bestaan is uw doel.

**Allen refrein: Bron van het zijnde, groot zijt gij:
eeuwig oneindig, en zo nabij.**

Solo: Dieren, zij mogen hier wonen;
zij zijn uw werk, met als kroon: de mens,
manlijk en vrouwlijk als Gij, -
liefde uw waagstuk, uw diepste wens.

**Allen refrein: Bron van het zijnde, groot zijt gij:
eeuwig oneindig, en zo nabij.**

Solo: Zo hebt Gij alles geschapen;
het was zeer goed, toen Gij het bezag.
En omdat voortaan te vieren
zegende Gij de zevende dag.

**Allen refrein: Bron van het zijnde, groot zijt gij:
eeuwig oneindig, en zo nabij**

Stem: Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Voorganger: Dit is de nacht waarin wij gedenken hoe God zijn volk heeft gered uit Egypte: bevrijding heeft gebracht uit de wurgende greep van verdrukking en angst.

Daarom lezen we uit het boek Exodus:

De Egyptenaren achtervolgden hen, en haalden hen in bij Pi-Hachirof, waar het volk van Israël zijn kamp had opgeslagen, dicht bij de zee, tegenover Baäl-Sefon. Toen de Israëlieten de farao zagen naderen, met al zijn paarden, wagens en ruiters en al zijn voetvolk, werden ze doodsbang en riepen ze de HEER luidkeels om hulp. Ze zeiden tegen Mozes: 'Waren er soms in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe kon u ons dit aandoen! Waarom hebt u ons uit Egypte weggehaald? Hebben we niet al in Egypte gezegd: "Laat ons toch met rust, laat ons maar als slaven voor de Egyptenaren werken, want dat is altijd nog beter dan om te komen in de woestijn"?' Maar Mozes antwoordde het volk: 'Wees niet bang, wacht rustig af. Dan zult u zien hoe de HEER vandaag voor u de overwinning behaalt. De Egyptenaren die u daar nu ziet, zult u hierna nooit meer terugzien. De HEER zal voor u strijden, u hoeft zelf niets te doen.'

Toen hield Mozes zijn arm boven de zee, en de HEER liet de zee terugwijken door gedurende de hele nacht een krachtige oostenwind te laten waaien. Hij veranderde de zee in droog land. Het water spleet, en zo konden de Israëlieten dwars door de zee gaan, over droog land; rechts en links van hen rees het water op als een muur. De Egyptenaren achtervolgden hen, alle paarden en wagens van de farao en al zijn ruiters gingen achter hen aan de zee in. Maar in de morgenwake keek de HEER vanuit de vuurzuil en de wolkkolom neer op het Egyptische leger en zaaide paniek onder hen. Hij liet de wielen van de wagens vastlopen, zodat de Egyptenaren de grootste moeite hadden om vooruit te komen. 'Laten we vluchten!' riepen ze. 'De HEER steunt de Israëlieten, hij strijdt tegen ons!'

De HEER zei tegen Mozes: 'Strek je arm uit boven de zee; dan stroomt het water terug, over de Egyptenaren en over al hun wagens en ruiters.' Mozes gehoorzaamde, en toen de dageraad aanbrak, oomde de zee terug naar haar gewone plaats. De Egyptenaren vluchtten het water tegemoet, de HEER dreef hen regelrecht de

golven in. Het terugstromende water overspoelde het hele leger van de farao, al zijn wagens en ruiters, die achter de Israëlieten aan de zee in gereden waren; niet een van hen bleef in leven. Maar de Israëlieten waren dwars door de zee gegaan, over droog land, terwijl rechts en links van hen het water als een muur omhoog rees. Zo redde de HEER de Israëlieten die dag uit de handen van de Egyptenaren. Toen ze de Egyptenaren dood langs de zee zagen liggen en het tot hen doordrong hoe krachtig de HEER tegen Egypte was opgetreden, kregen ze ontzag voor de HEER en stelden ze hun vertrouwen in hem en in zijn dienaar Mozes. (*Exodus 14:9-14, 21-31*).

Zingen: Lied 606 : 1, 2 en 3

Met Mo - zes zijn wij mee - ge - gaan,
om - dat de Heer ons riep.
Wij zijn op weg naar Ka - na - än
maar 't wa - ter is zo diep.
En fa - ra - o in on - ze rug,
hij wil zijn sla - ven weer te - rug.
Daar ko - men de sol - da - ten al,
wij zit - ten in de val.

O Mo - zes, roep toch tot de Heer,
het wa - ter is zo diep.
Er is voor ons geen uit - weg meer,
het wa - ter is zo diep.
Waar is 't be - loof - de pa - ra - dijs?
Is dit het ein - de van de reis
dat wij ver - drin - ken in de zee?
Waar - om nam jij ons mee?

- 3 Maar Mozes heft zijn staf omhoog:
al is het water diep,
de wind steekt op, de zee wordt droog.
En Hij, die zelf ons riep,
Hij brengt ons naar de overkant,
Hij leidt ons naar 't beloofde land.
Maar farao met heel zijn stoet
gaat onder in de vloed

Stem: Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Voorganger: Dit is de nacht waarin wij gedenken:
Toen oorlogen en ballingschap
de diepste ellende brachten
heeft Hij zijn mensen doen herleven
zodat ze weer droomden van vrede.

Daarom lezen we uit het boek Ezechiël:

Bij de volken waar ze kwamen werd mijn heilige naam ontwijd
doordat men van hen zei:

“Dit is nu het volk van de HEER, uit zijn land is het verbannen.”

Het deed mij verdriet dat mijn heilige naam zo door het volk van
Israël ontwijd werd, bij alle volken waar het kwam.

Zeg daarom tegen het volk van Israël: “Dit zegt God, de HEER:

Ik zal ingrijpen, volk van Israël – niet omwille van jou, maar omwille
van mijn heilige naam, die je hebt ontwijd bij de volken waar je
gekomen bent! Ik zal mijn grote naam, die door jullie bij die volken is
ontwijd, weer aanzien verschaffen. Die volken zullen beseffen dat ik
de HEER ben – spreekt God, de HEER. Ik zal ze laten zien dat ik
heilig ben; ik leid jullie weg bij die volken, ik breng jullie bijeen uit die
landen en laat je naar je eigen land terugkeren. (Ezechiël 36: 24-20)

Zingen: Lied 723

Waar God de Heer zijn schre-den zet
daar wordt de mens, van dwang ge - red,
weer in het licht ge - he - ven.
Als 's He - ren woord weerklinkt met macht

wordt aan het volk dat Hem ver-wacht
de wa-re troost ge-ge-ven.
Zijn Geest weerstaat de val-se schijn
en schrijft in har-ten het ge-heim
van's Va-ders gro-te da-den.
Zo le-ven wij om Chris-tus' wil
te al-len tijd ge-rust en stil
al-leen van zijn ge-na-de.

O Heer, uw onweerstaanbaar woord
drijft rusteloos de eeuwen voort
wat mensen ook verzinnen.
En waar de weg onvindbaar scheen
mochten wij door geloof alleen
de tocht opnieuw beginnen.

Gij hebt de vaders bevrijd
en uit het diensthuis uitgeleid
naar 't land van melk en honing.
Hervorm, herschep ook ons geslacht,
opdat het door de wereldnacht
de weg vindt naar uw woning.

Stem: Waarom is deze nacht zo anders dan alle andere nachten?

Voorganger: Dit is de nacht van het gedenken
dat Jezus Christus, onze Heer
de banden van de dood verbrak
en uit het graf is opgestaan.

De lichten in de kerk worden gedoofd.

Solozang:

*Zingend Geloven
deel 2 lied 141*

Wanneer het licht ten einde gaat,
de wereld is ten einde raad,
tenzij dat Gij, o Grote Zon,
het leven overnieuw begon
en uit het graf van deze nacht
ons wederbaarde door uw kracht.

Christus, waart Gij niet opgestaan,
de aarde zou ten onder gaan;
de zon, dat vaderlijke licht,
de maan, haar moederlijk gezicht,
de sterren, broeders zonder tal,
het ging verloren in 't heelal!

O God van de gerechtigheid,
Gij die een Zon en Vader zijt,
Gij die de Zoon zijt van het Licht,
en Gij die vuur op aarde sticht,
vuur dat in onze harten brandt,
maak van de nacht een heilig land!

De brandende paaskaars wordt binnengedragen

Lezing: Lukas 24: 1 - 12

Maar op de eerste dag van de week gingen ze bij het ochtendgloren naar het graf met de geurige olie die ze bereid hadden. Bij het graf aangekomen, zagen ze echter dat de steen voor het graf was weggerold, en toen ze naar binnen gingen, vonden ze het lichaam van de Heer Jezus niet. Hierdoor raakten ze helemaal van streek. Plotseling stonden er twee mannen in stralende gewaden bij hen. Ze werden door schrik bevangen en sloegen de handen voor hun ogen. De mannen zeiden tegen hen: 'Waarom zoekt u de levende onder de doden? Hij is niet hier, hij is uit de dood opgewekt. Herinner u wat hij u gezegd heeft toen hij nog in Galilea was: de Mensenzoon moest worden uitgeleverd aan zondaars en moest gekruisigd worden en op de derde dag opstaan.' Toen herinnerden ze zich zijn woorden. Ze keerden terug van het graf en gingen aan de elf en aan alle anderen vertellen wat er was gebeurd. De vrouwen die het graf bezochten, waren Maria uit Magdala, Johanna, Maria de moeder van Jakobus, en nog enkele andere vrouwen die hen vergezelden. Ze vertelden de apostelen wat er was gebeurd, maar die vonden het maar kletspraat en geloofden hen niet. Petrus echter stond op en rende naar het graf. Hij bukte zich om te kijken, maar zag alleen de linnen doeken liggen. Daarop ging hij terug, vol verwondering over wat er gebeurd was.

***We ontsteken ons licht aan de nieuwe Paaskaars
en geven het licht aan elkaar door.***

Zingen: Lied 637

O vlam van Pa-sen, steek ons aan,
de Heer is waar-lijk op-ge - staan!
De Zoon, die voor geen zon - de zwicht,
de Zoon is als de zon, zo licht!

De Vader laat niet in het graf
een kind dat zoveel vreugde gaf,
Hij tilt het uit de kille grond
het loopt als vuur de wereld rond.

De oude nacht voorgoed gedood,
de toekomst kleurt de morgen rood;
ziehier hoe God vergevend is
en hoe zijn liefde levend is.

Ziehier het licht van lange duur,
ziehier de Zoon, de zon, het vuur;
o vlam van Pasen, steekt ons aan,
de Heer is waarlijk opgestaan!

Het kanselkleed wordt gewisseld

Het kruislicht gaat aan

DOOPGEDACHTENIS

De gemeente verzamelt zich rondom het doopvont.

De kaarsjes mogen blijven branden.

Lezing

Weet u niet dat wij die gedoopt zijn in Christus Jezus, zijn gedoopt in zijn dood? We zijn door de doop in zijn dood met hem begraven om, zoals Christus door de macht van de Vader uit de dood is opgewekt, een nieuw leven te leiden. Als wij delen in zijn dood, zullen wij ook delen in zijn opstanding. *(Romeinen 6:3-5, 10-13)*

De diaken giet water in de doopvont.

Zingen: Lied 351 : 1 - 3

In U zijn wij be - gre - pen,
in U zijn wij ge - doopt.
Uw dood werd ons ten te - ken,
uw le - ven on - ze hoop.
Nu we - ten wij voor - goed:
Gij zult ons nooit be - ge - ven,
uw li - chaam is ons le - ven,
uw of - fer is ons bloed.

2 Wij zijn in U be - gra - ven,
 wij staan met U recht - op.
 Wij zijn niet lan - ger sla - ven,
 maar kin - de - ren van God.
 Een we - reld zijn wij oud,
 maar nieuw als de - ze mor - gen,
 ge - bor - gen on - ge - bo - ren,
 ver - lo - ren tot be - houd.

3 Die dood van één voor allen
 werd vruchtbaar in de tijd,
 het zaai - zaad is gevallen,
 het loopt op oogsten uit.
 De zondvloed is voorbij,
 ziedaar de nieuwe oever,
 een duif koert in het lover,
 dit is de overzij.

Voorganger. Water van nieuw begin, water van geboorte.
 Water waar het volk van Israel doorheen trok
 Water dat leven geeft en groeikracht heeft.
 Het water waarin Johannes stond,

de rivier om zijn voeten.
Kom maar, nodigde hij uit:
Kom maar en stap in het water, was je schoon,
Laat achter je wat achtergelaten mag worden
En begin opnieuw.

Wend je naar Hem die komen zou en gekomen is
zoals Jezus ooit zelf in de rivier stapte
en het water over zich heen liet komen.
Zo komt het water ook over ons deze nacht.

Water van nieuw begin, water van geboorte
Water dat leven geeft en groeikracht heeft
Om mensen te worden naar Gods hart
Zoals we bedoeld zijn

Vernieuwing van de doopbelofte

Voorganger: Geloof u in God de Vader
onze Schepper en Verlosser?

Gemeente

Ik ge-loof in God de Va-der
Groot in wijs-heid en in macht,
Die de he-mel en de aar-de
Door zijn woord heeft voort-ge-bracht
Die de mens als kroon van de schep--ping

Naar zijn beeld ge - scha - pen heeft

En nog in zijn gro - te lief - de

Al - les draagt en aan - zien geeft.

Voorganger: Wilt u Jezus Christus volgen,
Zijn Zoon, onze gekruisigde en opgestane Heer?

Gemeente **Ik geloof in Jezus Christus,**
zingend: **'s Vaders ééngelboren Zoon**
Mens geworden om ons mensen,
lijdend onze smaad en hoon;
die gestorven aan de zonde
opstond ter rechtvaardiging
en ten hemel is gevaren
waar Hij alle macht ontving

Voorganger: Vertrouwt u zich toe aan de Heilige Geest,
die ons leven vernieuwt?

Gemeente **Ik geloof de Heilige Geest, die**
zingend: **God als gids gegeven heeft**
en een kerk die in alle tijden
enkel op zijn adem leeft.
Ik geloof de schuldvergeving
En ook de herrijzenis.
Ik geloof een eeuwig leven
Dat in God geborgen is.

Voorganger: Zo zullen wij geloven, Zo zullen wij leven,
de nacht voorbij, De morgen tegemoet.

Zingen: Lied 642

Ik zeg het al - len, dat Hij leeft,
dat Hij is op - ge - staan,
dat met zijn Geest Hij ons om - geeft
waar wij ook staan of gaan.

Ik zeg het allen, en de mond
van allen zegt het voort,
tot over 't ganse wereldrond
de nieuwe morgen gloort.

Nu schijnt ons deze wereld pas
der mensen vaderland:
een leven dat verborgen was
ontvangen wij uit zijn hand.

Tenonder ging de sterke dood,
tenonder in de vloed;
nu straalt ons in het morgenrood
zijn toekomst tegemoet.

De donkere weg die Hij betrad
komt uit in 't hemelrijk,
en wie Hem volgen op dat pad,
worden aan Hem gelijk.

Wees nu, wie rouw draagt, eens voor al
getroost en wanhoop niet:
een weerzien zonder einde zal

verzoeten uw verdriet.
Nu is op aard geen goede daad
meer tevergeefs gedaan,
want wat gij goed doet is als zaad,
dat heerlijk op zal gaan.

't Is feest, omdat Hij bij ons is,
de Heer die eeuwig leeft
en die in zijn verrijzenis
alles herschape[n] heeft.

Wegzending en zegen

*Wij wensen elkaar
een gezegend Paasfeest!*

Paasfeest

9.30 uur

zondag 21 april

Voorganger: ds. Elzo Bijl
Organist: Gert Seldenthuis

m.m.v. Blazersensemble o.l.v. Nico van Vliet